

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

หลักของวาสนาแท้ที่อยู่ใจ

วันนี้ฝนฉ่นบ้างได้นิดหน่อย ฝนเอาแหละมันจะไม่ยอมรับ พอฝนได้ก็ฝนเอา เมื่อวานนี้ฝนไม่ได้เลย วันนี้ฝนได้บ้าง ไม่มีอะไรละเอียดอันนี้มันใช้หัวดี แต่รู้สึกว่ารุนแรงมากอยู่ มันก็มาแปลกเอาที่วันที่ ๘ เมษาเราไปกรุงเทพฯ ก็ไปเป็นหวัดอยู่โน้น พอหายจากกรุงเทพฯ มาแล้ว มาที่เดือนพฤษภาเป็นหวัดอีกแล้ว มันคงจะไม่หายสนิท มันเจ็บเรื้อรังนั้นมาจึงมา โผล่ขึ้นอีก คราวนี้จึงหนักมากอยู่นะ หนักจริงๆ ถึงขนาดนอนนี้ลุกไม่ขึ้นเลย เมื่อวานนี้ก็ ลุกไม่ขึ้น เมื่อเช้านี้ก็ลุกแทบไม่ขึ้น มีเบาไปนิดหนึ่ง นอนแน่วอยู่บนที่นอนเลย ก็เตรียมทำ ไว้แล้ว รู้เรื่องมันอยู่แล้วนี่ ตอนนี้นั้นจะไม่เอาไหนแหละ ก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ

ลูกศิษย์ลูกหาทางไหน ทางใกล้ทางไกล พวกหมอแหละมากที่สุด พวกหมอรูมมา เรื่อยๆ มากที่สุดเลยเขาเป็นห่วงเรา แต่เรากลับตรงกันข้ามนั้นซิ หัวใจเราไม่ได้เหมือน หัวใจใคร มันไม่ห่วงอะไรต่ออะไร ดูชั้นมันดินมันตืดแบบไหนๆ ดูความขัดข้องของมัน มันก็ไม่ว่ามันขัดข้องนะชั้นซิ เช่นจามฟึกๆ เจ็บคอกัน คอกก็ไม่ว่ามันเจ็บ ใจต่างหากไป รับทราบให้มัน นั้น มันก็อยู่ของมันอยู่อย่างนั้น ใจรับทราบเท่านั้นไม่ได้ติดพันกับมัน ใจก็ไม่เป็นทุกข์ แน่ๆ ถ้าไปติดพันกับมันแล้วเป็นทุกข์ทางใจมากกว่าร่างกาย

วานขึ้นกับเมื่อวานหนักมากจริงๆ จนจะลุกไม่ขึ้น ไปไหนก็จะไปไม่ได้ คอยแต่จะ หกล้ม มันหมดกำลัง เมื่อคืนนี้ไม่เห็นทางจงกรมเลย ทางจงกรมในป่าไม่เห็นเลย เมื่อคืนนี้ ไม่เห็นเลย หลงทางจงกรม เห็นแต่เสื้อแต่หมอนเท่านั้น อย่างนั้นละเวลามันเป็น วันที่ ๒๒ วันวิสาขบูชา ก็จะไปเทศน์ จากนั้นมันก็เบาไปแล้ว หวัดก็เบาลง วันนั้นก็วันที่ ๑๙ ๒๐-๒๑ นั้น เบาลงไปละ

คนเต็มอยู่ข้างหลัง ไม่ใช่เล่นเหมือนกัน วันนี้ห่มผ้าแบบหลวงตามาเลย ไม่ได้ห่มผ้า แบบพระ มันสะดวกสบายอย่างไรก็เอาอย่างนั้นละ เมื่อวานฉันเสร็จแล้วก็ไปวัดใหม่(กกสะ ทอน) พระนวดเส้นให้ ๓ ชั่วโมงเต็มๆ เลยเมื่อวานนี้ จนเที่ยงถึงกลับมา ไปตั้งแต่ยังไม่ถึง ๓ โมง จนเที่ยงถึงกลับมาเมื่อวานนี้ คนทั้งหลายโลกเขาเป็นอย่างนั้น พอไม่สะดวกสบาย ในธาตุชั้นแล้ว กองทุกข์ก็ไปรวมอยู่ที่ใจ สัญญาอารมณ์จะไปอยู่ที่ใจแล้วสร้างกองทุกข์ ขึ้นมา คือกังวลในจิตมากกว่าทางร่างกาย ร่างกายมันก็เป็นของมันธรรมดาๆ เมื่อจิตไม่มี อะไรแล้วก็ต่างอันต่างทำงานของมัน อย่างนั้นละ

วันนี้ก็ไม่มีอะไรพูดละ เหนื่อย ไม่อยากพูดอะไรวันนี้ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ ศีลธรรมให้เป็นสาระในตัวเองประจำวันๆ ตื่นเช้าขึ้นมาถึงคำคิดดีคิดชั่วอะไรบ้างมา

แยกแยะ อันไหนไม่ดีให้ลดลงๆ แก้ไปเรื่อยๆ มันก็ดีขึ้นๆ เราอดคิดไม่ได้นะถึงเรื่องสัตว์โลก พุดง่าย ๆ นะ มันมีด่าก่าตาจริง ๆ ไม่ได้ถูกไม่เหยียดหยาม พุดตามหลักความจริงที่พระพุทธเจ้าทรงท้อพระทัย เป็นอย่างนั้นละ แต่ก่อนพระองค์ก็เคยเสวยมาแล้วภพชาติต่าง ๆ ซึ่งเป็นเหมือนโลกทั่ว ๆ ไปเขาเสวยกัน แต่พอพ้นปឹងขึ้นมาเท่านั้น มามองเห็นสภาพความเป็นจริงของพระองค์และสัตว์โลกนี้ดูไม่ได้เลย นั่นฟังซิ ถึงขนาดท้อพระทัยจะไม่สั่งสอนเสียเลย

แล้วก็คุยเขี่ยขุดค้นหา สิ่งสาระสำคัญที่ผสมผเสอยู่ในความมืดบอดของสัตว์โลกนั้น ทรงเจอบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ พวกสาระสำคัญมีแร่ธาตุต่าง ๆ คือคนที่มีอุปนิสัยปัจจัย มีอรรถธรรมอยู่ภายในใจ ผู้นี้มีสาระ ๆ คุยเขี่ยขุดค้น เอ้า ได้แค่นี้ก็เอา จึงทรงสั่งสอนโลกมา ทรงสั่งสอนโลกท่านก็บอกไว้ว่า ชีวิตของเราจะไม่เลย ๘๐ การสั่งสอนของเราจะไม่กว้างขวางเท่าที่ควร ท่านกำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว ถึง ๘๐ เราก็ก่อนแล้ว ทรงประทานพระโอวาทคือ บันไดไว้ ๕๐๐๐ ปี นี่เป็นองค์แทนศาสนา คือ พระธรรมก็ดี พระวินัยก็ดี เป็นองค์แทนศาสนา อย่าไปคำนึงถึงพระสรีระของพระองค์ว่านิพพานที่ไหน ๆ ให้คำนึงหรือติดพันอยู่กับธรรมกับวินัย นี่คือตามเสด็จพระศาสดาอยู่ตลอดเวลา ผู้นี้จะผู้จะหลุดพ้นไปได้ เอกาลสถานที่มาเป็นอุปสรรคใช้ไม่ได้นะ

จิตสำคัญมากที่สุด ตัวนี้เป็นตัวบีกบั้นตะเกียบตะกายตลอดเวลา ไม่มีคำว่าสูญหายจิตดวงนี้ คำว่าสูญไม่มี แมตกรรกอเวจีตั้งก็กับก็กลับ ฟันขึ้นมาก็จิตดวงนี้แหละไปเสวย ฟันขึ้นมาก็จิตดวงนี้มาบำเพ็ญตัวเองจนถึงขั้นสูงสุดถึงพระนิพพานก็จิตดวงนี้ พอถึงนิพพานแล้วก็เรียกว่าธรรมธาตุ แน่นอนแล้ว ลงไปเหล่านั้นเป็นแดนสมมุติทั้งหมด นรกอเวจีก็เป็นแดนสมมุติมีความเปลี่ยนแปลงได้ ชั่วเร็วต่างกันตามธรรมดาของสถานที่เสวยกรรมของสัตว์

อย่างที่ว่าเทวดาชั้นจาตุมมีอายุเท่านั้นปี ชั้นดาวดึงส์เท่านั้นปี สูงกว่ากัน ๆ ไปถึงปรนิมิตวสวัตดี สูง แล้วก็พรหมโลกสูง แปรหมื่นปี เก้าหมื่นปี สูงไปโดยลำดับ ก็ไม่พ้นที่ความเปลี่ยนแปลงจะไปทำลายตามกาลของมันจนได้นั้นแหละ เมื่อพ้นอันนี้ไปหมดแล้วก็เรียกว่าหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรเหลือแล้ว ทั้งนี้ก็เพราะความอุตสาหะพยายาม เรื่องมันท่วมท้นนี้เอาจริงนะกิเลสท่วมท้นมาก ดันไม่ให้คิดทางดีแหละ มันให้หมุนไปทางชั่ว ทางเพลิตทางเพลิน ท่านว่ามหาเหตุ

จึงบอกให้ดูจิตนะ จิตนี้คือมหาเหตุ มันจะคิดจะปรุงของมันแต่เรื่องกิเลสทั้งนั้น เมื่อยังไม่มีธรรมต่อต้านกันจะมีแต่เรื่องกิเลส ถ้าเราฝึกฝนอบรมไป มีสติปัญญา ศรัทธา ความเพียร หมุนกันไป ๆ ก็พอรู้เหตุรู้ผลกันบ้าง ต่อจากนั้นก็พอฟัดพอเหวี่ยงกันไป เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าจะปล่อยให้มันเอาไปถลุงนี้ตั้งกับตั้งก็อยู่กับอย่างนี้แหละ อย่างที่เคย

เป็นมาเท่าไร เป็นไปข้างหน้าก็แบบเดียวกัน เรายังจะทนทุกข์ไปข้างหน้าแบบเดียวกันนี้อยู่
 เหนอ ให้ถามตัวของเรา เวลานี้ชีวิตของเราสด ๆ ร้อน ๆ เราบ่าเพ็ญสามารถจะหลุดพ้นได้
 นะ

โห เราพูดจริงๆ ที่เราอยู่ทุกวันนี้เราพูดจริงๆ เปิดเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เราอยู่
 กับโลกนี้ด้วยความเมตตาสงสาร ถ้าธรรมดาไปนานแล้วนะ พูดจริงๆ อย่างนี้ ไปถ่ายนิด
 เดียวไม่ยาก ธาตุชั้นเห็นใช้ไม่ได้หรือ ปล่อยับเดียวไปเลยไม่ได้ยากอะไร แต่นี้คิดดูเรื่อง
 สัตว์โลกทั่วหน้ากัน เฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยเรา มีหน้าซำยังออกทั่วโลกอีก อรรถธรรมที่
 จะกระจายเข้าไปให้เป็นสารประโยชน์แก่ท่านผู้สนใจในอรรถในธรรม ยังจะเป็นสาระไป
 นาน นี่ละเราจึงอุตสาหะพยายามสั่งสอนไป

ส่วนด้านวัตถุที่ทราบกันแล้วว่าช่วยกันมาสำเร็จสมบูรณ์เต็มที่แล้ว ที่นี้ทางด้าน
 ธรรมะก็กระจายออกไป ด้านธรรมะนี้จะมากกว่าเพื่อน คิดไว้แล้วไม่ผิดนะ จะกระจาย
 ทั่วไปเลย นี่ละที่เราอยู่อยู่เพราะเหตุนี้เอง การเทศนาว่าการนี้มันก็ขึ้นอยู่กับนิสัยวาสนา
 บุญญาภิสมภารของแต่ละท่านละองค์ ผู้มีความรู้ขนาดไหนก็ไม่หนีจากวาสนากว้างแคบ
 ของตน มีวาสนากว้างขวางลึกซึ้งเท่าไรก็ยิ่งก้าวเดินออกกว้างขวาง ดังที่พระพุทธเจ้าทรง
 แสดงไว้ว่าพระอรหันต์ ๔

สุกขวิปัสสโก บรรลุธรรมอย่างสงบเงียบไปเลย

เทวิชโช บรรลุธรรมด้วย พร้อมทั้งรู้วิชาสาม ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ
 จุตูปปาตญาณ อาสวักขญาณ ด้วย

ฉฬภิญโญ ได้อภิญญา ๖ เห็นเห็นเดินฟ้า ดำดินบินบนได้ รูปเดียวทำเป็นพันรูปก็
 ได้ รูปเดียวนิรมิตให้เป็นพันรูปก็ได้ อย่างพระจุฬป็นถก พระมหาป็นถกท่านทรมานน้อง
 ของท่าน ให้ท่องคาถา ๔ เดือนก็ไม่จบๆ พี่ชายเลยอดทนระอาใจ ทรมาน ท่านเป็นภักต
 เทศก์ จะนิมนต์องค์ไหนท่านเป็นผู้นิมนต์เองไปฉั้น ส่วนพระจุฬป็นถกไม่เอา นี่เห็นไหมละ
 พระพุทธเจ้าพอไปถึงนั่นแล้ว เขาถวายทานอะไรไปหมด มาถึงพระพุทธเจ้าทรงปิดผา
 บาดรเลย ว่าพระองค์หนึ่งยังไม่มา นั่นเห็นไหม องค์ไหนขาดให้ไปเอามาเดี๋ยวนี้ คือพี่ชาย
 พระมหาป็นถกทรมานน้องของท่าน ท่านเจตนาดี ก็เลยเกิดเหตุดีขึ้น

พระพุทธเจ้ารับสั่งให้ไปเอามาเดี๋ยวนี้ พระจุฬป็นถกเห็นพี่ชายทรมานอย่างนั้น
 เหมือนว่าตนไม่มีคุณค่าอะไรแล้ว พระทั้งวัดมีเราไร้คุณค่าองค์เดียว พิถีพิถันเลยเดี๋ยวนี้
 บรรลุธรรมปឹងขึ้นเลย นั่น เป็นอรหันต์ขึ้นในระยะที่พระไปฉั้นในบ้านเขา ท่านสำเร็จ
 อรหันต์ขึ้นมา พระพุทธเจ้ารับสั่งให้มาเอาพระองค์นี้ นั่นละจะแสดงฤทธิ์ของพระจุฬป็นถก
 นะ พอมาก็มาหาพระจุฬป็นถก นิมนต์พระจุฬป็นถก พบพระจุฬป็นถกเต็มวัด องค์นั้นปิด
 กวาด องค์นั้นเทกระโถน องค์นั้นทำอย่างนั้นทำอย่างนี้มีเช็ดถูเป็นต้น อ้าวพระองค์เดียว

ทำไมมากมายนัก เลยไม่ได้ ถามองค์ใดก็ว่าเป็นพระจุฬป็นถก องค์ไหนก็ว่าเป็นพระจุฬป็นถก เลยไม่ได้เรื่อง กลับไปหาพระพุทธเจ้าอีก พระพุทธเจ้าว่า เอ้า ให้จับชายจีวร พอไปให้ถาม ไหนพระจุฬป็นถก องค์ไหนตอบก่อนให้จับชายจีวรไว้แล้วเอามาเลย พอไปถึงพบพระจุฬป็นถกเต็มวัด จับชายจีวรบีบหายหมดเลย เลยเอามา นั่นแสดงว่าท่านสำเร็จอรหัตต์แล้ว ท่านก็เป็นพระสำคัญขององค์หนึ่ง นิรมิตกายพระทั้งวัดมีแต่พระจุฬป็นถก เห็นไหมล่ะ หนಾಯ่างนั้นก็มี แต่หนายจะเบาจะผ่านได้ก็มี พอพ่นนี้แล้วติดผิงเลยอย่างพระจุฬป็นถก มีในตำรับตำราอย่างนั้นละ

พระมหาป็นถกท่านทรมาณน้องของท่าน ท่านเป็นพระอรหัตต์แล้ว ให้คาถาสืบทแก่น้องของท่านท่อง ๔ เดือนก็ไม่จบ ทำยังไงก็ไม่จบ พี่ชายจึงทรมาณเอา บทเวลาจบจบใหญ่เลยพระจุฬป็นถก วาสนาอยู่ที่ใจนะ ไม่อยู่ที่บุคคล สถานที่อยู่หรรหราฟุฟานะ ตึกกรมบ้านช่อง ยศถาบรรดาศักดิ์ วาสนานั้นเป็นเครื่องเสริมไปนอกๆ แต่หลักของวาสนาแท้อยู่ที่ใจ เพราะฉะนั้นอย่าปล่อยอันนี้ อย่าลืมหันตัวไปตามเงาของตัว ว่ามีอำนาจวาสนา มีบุญญาภิสมภาร มีบ้านมีช่อง มียศถาบรรดาศักดิ์ เลยตื่นลมไปแล้ว วาสนาของตนแสดงออกไปเป็นเงาก็ตื่นเงาแล้วลืมหันตัวเสีย หลงตัวจริงเสียมันก็เสียไปได้ ท่านจึงบอกไม่ให้ลืมหันตัวจริง

นี่เราก็พยายามเต็มกำลังแล้ว ที่ช่วยโลกมานี้อายุก็จะเต็ม ๙๒ ปีวันที่ ๑๒ สิงหาคม นี้ นะ ๑๒ พฤษภาคม นั้นเป็น ๗๒ ปีเต็มที่บวชมา เราก็ไม่คิดว่าจะอยู่จนขนาดนี้นะ มันหากมีเงื่อนติดเงื่อนต่ออะไรกันอยู่นั้นพระรุ้งพระรังให้มันเป็นไปได้อยูอย่างนี้ ที่แรกเราว่าจะไปตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ โน่นนะ เหตุการณ์มันมาผิงผิงเลยพลิกกันใหม่ เรื่องราวเป็นอย่างนั้น พูดให้ชัดเสีย หมอเขาจะมารักษาเรา ที่ไหนๆ เราก็ไม่เอาๆ บทเวลาจะเอาก็เป็นหมอจากตั้งฮั่วไถ่แฉะมา เอ้าถ้างั้นรักษาหมอนี้ ได้ไม่ได้ก็หยุดเลย ใส่ปั๊บบิดปั๊บบเลย หายวันหายคืน จากนั้นก็ขึ้นเวทีเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้

นี่ก็ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายเต็มกำลังความสามารถเรื่อยมา ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ช่วยด้วยอรรถด้วยธรรม ไม่มีผิดมีพลาด ไม่มีข้อที่ควรจะทำผิดที่ผิดไป พาพี่น้องทั้งหลายทำผิดไปไม่เคยมี ไม่ว่าด้านวัตถุ กำหนดตรงไหนๆ ให้พอเหมาะพอดีๆ เกี่ยวกับด้านนามธรรมก็สอนกันไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่ออกช่วยชาติบ้านเมือง เทศนาว่าการเรื่อยจนกระทั่งปานนี้ เทศนาว่าการก็ยังกว้างขวางออกไปมากทีเดียว นี่ละช่วยโลกช่วยทางจิตใจ เป็นของสำคัญมากนะ ทางด้านวัตถุได้มาเสียไปเป็นธรรมดา แต่ทางด้านธรรมะนี้ได้มาไม่ให้เสียไป คือบำรุงส่งเสริมเรื่อย ๆ เข้าไปก็จะดีขึ้นเรื่อยๆ วันนี้เทศน์เพียงเท่านั้นละไม่พูดมาก

เมื่อวานนี้ขาดไปวันหนึ่ง วันนี้จะไปหาชุกห้วนอนที่ไหนก็ไม่รู้ละ ให้พระนวดเส้นให้ชุกห้วนอนให้สบายๆ เท่านั้นละ มันจะค่อยเบาลงๆ มันดึงเครียดแล้วค่อยอ่อนลง รู้สึก

ค่อยอ่อนลงหน่อยวันนี้ จันจึงหันได้นิดหน่อยๆ ก็แสดงว่าอ่อนลง เมื่อวานนี้ไม่ได้เลย ฝืนตลอด นิดก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้จันเมื่อวานนี้ มันมีลักษณะเหมือนจะเป็นไข้อยู่นะ วันนี้ มันแข็งถอยรับถอยสู้อยู่นะดูท่ามัน แต่ถอยสู้ก็ตามเถอะ เราจะเอาให้ผ่านไปได้ทั้งนั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz